

Matouš Vítek si vybral velmi závažné a aktuální téma – osudy jednoho ze souzených v inscenovaném politickém procesu 50. let s Miladou Horákovou, významnou osobností českého intelektuálního života, Závašem Kalandrou. Patřil k těm, které stihl trest smrti, kdy žádná rehabilitace nemohla zvrátit či zmírnit udělený trest.

Autor text rozdělil do logických kapitol, kdy veškeré informace o Závašovi Kalandrovi a jeho procesu čerpal u odborné literatury, na pramenech, a to denním tisku (Rudé právo, Lidové noviny, Lidová demokracie a Svobodné slovo) je založena finální kapitola. Zde jsou výstižně zachyceny a komentovány ohlasy procesu.

Tady ovšem již začínají moje výhrady: Matouš Vítek sice píše velice lehce a čtivě, je ovšem znát, že práce vznikla pod časovým tlakem a autor nenahlédl ani do soudního spisu, ani nedoplnil dostatečně údaje o Kalandrových kritikách, které zmiňuje z příslušné literatury. Od studenta češtiny bych navíc očekávala nejen pěkný sloh, ale též méně pravopisných chyb a vychýlení z vazby. Jinými slovy, pokud by práce nebyla tak rychle napsaná, byla by jistě výborná, protože se domnívám, že autor na to má rozhodně více než dostatečné schopnosti. Z výše uvedených důvodů navrhuji hodnocení velmi dobře až dobře podle obhajoby.

Alena Míšková

28. 5. 2011